

møller, der igrigt findes i den ældre Lov, ville blive staaende, kun at de undergaa de Modifikationer, hvorom der her er Tale. Saaledes som Forholdene ere for Diebliffet, har Lovforslaget neppe nogen Udsigt til at blive til Lov i denne Session; men jeg vil dog anse det for høist ønskeligt, om den i et Udvalg — og den Sjælene at blive sendt i Udvalg undgaar den vist ikke, men maaske er det ogsaa det Heldigste at faae de Lovl. der her ere reiste, behandlede indenfor en snevrere Kreds — kunde fremmes saa vidt, at den forelaa noget mere moden i den kommende Samling, hvor den jo vist vil komme for igjen. — Hertil skal jeg indskrænke mig.

Buff: Da jeg sidst havde Ordet og sluttede de Bemærkninger, som jeg gjorde, med at tale om galvaniseret Jerntraad og hele dette Spørgsmaal om at benytte dette ved Lækningen istedetfor Simer, stillede jeg mig ikke afgjort imod denne Sag; men hvad det gjaldt om, og hvad det endnu gjælder om for mig, var at faae konstateret, at vi kunde være sikre paa, at Laget ikke skred ned ved Ibsvaade, men at Laget, naar der blev anvendt galvaniseret Jerntraad, under alle Omstændigheder blev liggende, indtil Huset var afbrændt. Det kan jo ikke negtes, at de fleste Ulykkestilfælde paa Landet haade paa Mennesker og Kreaturer ske ved, at Laget skrider ned, idet de Mennesker, som ere indenfor, søge at komme ud, og i den Forvirring, som kommer tilfede, falde de om i det Flammehav, som er omkring Huset. Det er en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holtstein-Holsteinborg) mente, at vi, som vare imod denne Lov, og som antog, at den vilde blive en Byrde for Smaafolk, havde sigtet til Jerntraaden, naar vi sagde, at vi ikke vilde gaa ind paa Loven i den Stikelse, som den havde. Jeg for mit Vedkommende har ialtsald ikke sigtet til Jerntraaden, thi jeg tror ikke, at dens Anvendelse vil blive saa meget mere kostbar. Jeg tror, at den kun vil blive en forsvindende Ubetydelighed mere kostbart end Simer, thi vi vide jo Alle, at Simer slet ikke ere saa billige nu for Tiden, hvorimod Jerntraad, som tilvirkes paa fabriksmæssig Maade, nu kan faas meget billig. Det er derfor ikke dette, der har gjort, at jeg har troet, at denne Lov vilde falde Smaafolk for Brystet, og jeg skal saaledes ikke stille mig afvisende overfor dette Punkt i Loven, især efterat den høitærede Minister jo har mindet os om, at Lovforslaget i dets oprindelige Stikelse lød paa, at Jerntraad kun skulde anvendes, hvor Bygningerne vare til Mennesker eller Kreaturer, saaledes, at naar man ikke vilde bruge det til sine Lader eller andre Udhuse, hvor der ingen Krea-

turer var, kunde man gjerne lade det være. Dette vilde jeg anse for en Lettelse, thi jeg tør ikke modsig, at Jerntraaden maaske kan bane sig en saadan Vej, at den bliver brugt overalt istedetfor Simer. Det, som jeg særligt anser imod Loven, er de stærkede Bestemmelser, som den indeholder, og som jeg tror virkelig ville komme til at falde Smaamanden til Byrde. Nu henviser man til § 10, men det kan ikke gjøre Sagen klar, naar man f. Ex. ser hen til § 3, hvor der omtales Smedier. Saa siger den høitærede Minister: Ja, men i sidste Stykke staar jo netop: „naar det ikke er Loft...“, og saa kan Smedien altsaa tænkes uden Loft; men naar der imidlertid er Loft, saa skal der jo ikke alene være sammenpløiede Bræder, men saa skal det ogsaa gibses. Det forekommer mig imidlertid, at dette sidste Stykke af § 3 forværer Sagen istedetfor at forbedre den, thi, saavidt som jeg kan forstaa, saa forlanges det, at naar der intet Loft er, saa skal Skillevæggen ikke alene gaa helt op til Bjælkerne, men saa skal den endog gaa helt op til Mønstingen, og saa forlanges det ydermere, at der ingen Dør maa være, saa at Smeden ikke kan gaa fra sit Loft ned i sin Smedie. Det forekommer mig, at dette er ingen Lettelse, men snarere en Byrde for en saadan Landsbyhmed. Jeg kan ikke se rettere, end at dette er en Byrde, som man lægger over paa saadanne Smaafolk, der bygge sig et saadant lille Hus, og jeg kunde nævne flere Tilfælde, som f. Ex. Slutningen af § 7, hvor der staar: „Laget paa en Bygning, hvori der findes Bageri til Næringsbrug, skal over dette og indtil en Afstand af 10 Alen fra Bagerovnsforstøtten paa begge Sider af denne være belagt med Sten, Lagfilt (Lagpap) eller Spaan“. Jeg tror virkelig, at den praktiske Erfaring har vist, at det ingenlunde er nødvendigt at gaa saa vidt. Vi have overalt paa Landet Bagerier. Det er som oftest Smaafolk, som have et saadant Bageri, og jeg har endnu aldrig erfaret, at der nogensinde er opkommen Ild paa den Maade, at Ilden er kommen ud af Skorstenen og saaledes har antændt Laget. Det er naturligvis slet undertiden, hvor Bønder eller andre Folk ikke have holdt deres Døne eller Skorstene i Orden, men jeg har ellers ikke nogensinde erfaret, at der ovenud af Skorstenen er fremkommet Ild. Naar f. Ex. en saadan Smaamand, hvad jo saa ofte sker, vil indrette sig et Bageri, saa skal han altsaa brække Laget op paa begge Sider af Skorstenen og indrette det saaledes, som det er befalet i § 7. Dette er ikke nogen lille Beføstning, og jeg tror, det er unødvendigt. Hvad angaar Lamperne, da tror jeg virkelig, at vi have Erfaring for, at der nu gives Lamper, af hvilke Vædskan ikke kan flyde ud, naar de væltes, nemlig de Lamper med